

R.v.v. **DHZ** - 'Door Houvast Zegevieren' – opgericht op 8 mei 1920 en Koninklijk goedgekeurd op 26 november 1938.

Tijdperk 1920 – 1945.

Op 8 mei 1920 werd door een 15-tal jongens de voetbalvereniging D.V.O. opgericht. Aangezien er al een vereniging met die naam was, deelde de KNVB mede dat de naam gewijzigd moest worden in D.H.Z. Waar die letters voor stonden, werd niet gezegd, dat moest men maar zelf verzinnen. Het werd tenslotte 'Door Houvast Zegevieren'. In 1921 nam DHZ met 2 elftallen deel aan de competitie, ze werden gelijk kampioen in hun afdeling. Tot 1935 verbleef DHZ in de 1<sup>e</sup> klasse van de toenmalige R.V.B. In dat jaar werd DHZ toch kampioen via een beslissingswedstrijd tegen 'Noordereiland'. Die wedstrijd werd gespeeld op het Afrikaanderplein en werd bezocht door enkele duizenden mensen!! Daarna volgde promotie naar de 4<sup>e</sup> klasse van de KNVB. In 1937 werd promotie naar de 3<sup>e</sup> klasse bereikt door 2 maal van GSV, Gouda te winnen. De resultaten waren in de oorlogsjaren heel matig, aangezien vele DHZ'ers ondergedoken zaten. In 1933 werd een juniorenafdeling opgericht en in 1935 werd met 2 juniorelftallen begonnen met het spelen in de competitie. In 1935 kwamen er nog 5 elftallen bij. Dit was mede te danken aan de overkomst van de vereniging DKZ (waar deze letters voor staan, ons niet bekend), dat niet speelde in de competitie, maar dat toch wilde gaan doen en gekozen werd voor DHZ. Eén van die DKZ leden was de legendarische Hannes Grinwis. In 1937 ging DHZ voetballen aan de Kreek, ongeveer waar nu Praxis staat. Men bleef daar tot 1941. Een kantine was er niet, kleedkamers gelukkig wel. In de loop van 1941 verhuisde DHZ uiteindelijk naar Varkenoord, waar men 1 veld toebedeeld kreeg. Maaien hoefde niet, daar zorgden de geiten van de Fam. Hulzebos voor. Tijdens de oorlog moesten de doelpalen en de tribune in veiligheid gebracht worden en die werden thuis opgeslagen bij de toenmalige secretaris Piet Kooyman. De kantine, een houten keet, werd tijdens de oorlog met prikkeldraad omwonden, zodat houtslopend Rotterdam geen kans kreeg om het hout tot voeding van de noodkacheltjes te maken.

Tijdperk 1945 – 1990 .

Na de bevrijding in 1945 kwam DHZ weer snel op het oude peil, zo werd na het seizoen 1948/49 via een beslissingswedstrijd tegen Spartaan '20 in het

Feyenoord stadion in aanwezigheid van zo'n 19.000 toeschouwers het kampioenschap van de 3<sup>e</sup> klasse behaald. Tot promotie naar de 2<sup>e</sup> klasse kwam het helaas niet omdat de wedstrijd tegen O.D.S., Dordrecht, met 1-0 werd verloren. Het aantal juniorelftallen was in de oorlogsjaren flink teruggelopen. In 1946 resteerde er nog één elftal, maar in 1950 namen er al weer 12 juniorteams deel aan de competitie. De eerste echte kantine werd gebouwd in 1948, de kosten hiervoor bedroegen 175 gulden en er konden wel 8 mensen in. Dat het toen andere tijden waren, blijkt wel uit de bestuursnotulen van 18 november 1946. Daarin adviseerde de trainer C. Barendregt het bestuur over de samenstelling van het eerste elftal. Deze gang van zaken beviel het bestuur kennelijk niet, want uit de toenmalige notulen bleek dat zij gewoon weer de opstelling van de elftallen voor haar rekening nam. Wel werd niet veel later een elftalcommissie geïnstalleerd. In die tijd was er veel schaarste en armoede. Als ouders van junioren niet in staat waren om voetbalschoenen te kopen, dan schafte DHZ deze aan, de ouders losten dan maandelijks een bedrag af. In die tijd werd ook Gerrit Been als voorzitter van DHZ gekozen. Jarenlang bepaalde hij het gezicht van DHZ naar buiten en vervulde hij diverse functies bij de KNVB, o.a. voorzitter van het district West 2. Onder zijn leiding groeide DHZ uit tot een forse vereniging met o.a. 11 junior- en 3 aspiranten teams en stond de vereniging in hoog aanzien in Rotterdam en daarbuiten. In 1963 trad hij af als voorzitter en dat gebeurde helaas niet in goede harmonie. Hij had moeite met de veranderende tijdsomstandigheden, meer inspraak van medebestuurders etc., hij kon dat wat moeilijk verkroppen. Als blijk van waardering werd hij benoemd als erevoorzitter van DHZ. Zijn opvolger werd voor een paar jaar Piet Kooyman, die het op 1 september 1967 overgaf aan Dick v.d. Linde. Gelijktijdig trad Bas Traas na 20 jaar penningmeesterschap ook af en werd hij opgevolgd door Bas v.d. Jagt, die het daarna 27 jaar lang in deze functie volhield. In 1952 kwam er een grote kantine, overgenomen van Scheepswerf Piet Smit. Geen overbodige luxe want het eerste elftal trok vele toeschouwers. In 1963 werd het 1<sup>e</sup> elftal onder trainer Jan Bol kampioen en promoveerde naar de 2<sup>e</sup> klasse. Kenners zeggen dat dit elftal het sterkste was uit de geschiedenis van DHZ. In de 2<sup>e</sup> klas trok DHZ meer dan 10.000 toeschouwers per seizoen. In 1962 werd de huidige kantine gebouwd, tientallen DHZ'ers werkten in de avonduren om dit karwei te klagen. De totale bouwkosten bedroegen 50.484 gulden. In 1968 degradeerde DHZ weer naar de 3<sup>e</sup> klasse, maar daarna kwam er weer een goed

team dat in 1971 kampioen werd en naar de 2<sup>e</sup> klasse promoveerde. Tevens kwam er een eind aan het verpachten van de kantine, men gaat over om met de hulp van een aantal vrijwilligers de kantine in eigen beheer te houden. Dick v.d. Linde kan in 1973 vanwege drukke werkzaamheden het voorzitterschap niet langer uitoefenen en Frans v.d. Vlies wordt zijn opvolger tot 1975. Frans was de eerste Nederlander die een open hartoperatie onderging in Amerika. Hij werd hiermede daar nog gelukgewenst door Koningin Beatrix en Prins Claus. Helaas mocht Frans niet lang plezier hebben van zijn nieuwe hart. Van 1975 tot 1981 was Jan Pelger de voorzitter van DHZ. Dick v.d. Linde is al die tijd wel bestuurslid gebleven. DHZ heeft vele trainers gehad en dat waren in de meeste gevallen goede trainers voor DHZ. Eén trainer was wel een uitschieter en dat was Herman de Groot, die in 1975 trainer werd. Bijzonder actief, heel positief ingesteld en hij wist zelfs de spelers zover te krijgen dat zij ook vrijwilligerswerk voor de vereniging deden. Met hem werd het eerste in 1977 weer een keer kampioen en met hem werd ook de districts beker van West 2 gewonnen. Er werd meegedaan aan de eindronde in Zeist, waar er slechts één keer werd verloren en DHZ net naast de hoofdprijs greep. De reis naar Zeist ging zoals gewoonlijk met een bus van Bas Blok, die nooit in de file stond, hij reed altijd voorop. In die jaren kwam er ook een zakelijke relatie met de firma Aad van der Laan, die via sponsoring veel voor DHZ heeft betekend. Een andere belangrijke bron van inkomsten werd gevormd door de opbrengst uit lotto en toto dat door de grote inbreng van Dick v.d. Linde, de fam. Neijs en Gerrit Lagerwaard, DHZ één van de grootste verenigingen van Rotterdam op dit gebied maakte. Vooral de ophalers van de formulieren speelden een belangrijke rol op dit gebied. In 1981 wordt Leen Buket de nieuwe voorzitter. Met hem breekt een periode aan van renovatie en verbouwing van de kantine en de kleedkamers. Leen was een man die vooral met veel humor en inzet vele mensen bij DHZ wist te inspireren. Met hem werd het bekende Aad van der Laan-toernooi 5 jaar lang georganiseerd. In 1987 wordt het voorzitterschap overgenomen door Tinus Merrelaar. Na moeizame onderhandelingen krijgt DHZ eindelijk een apart trainingsveld voorzien van een lichtinstallatie. DHZ heeft in 1990 zo'n 350 leden, een fraaie accommodatie, 2 speelvelden en een trainingsveld.

Tijdperk 1990 – 2017.

Na Tinus Merrelaar werd Bert van Woensel voorzitter, die daarvoor lange tijd penningmeester was geweest. Diens opvolger als penningmeester werd in 1994 Ap van Cutsen, die dat tot het einde van DHZ is gebleven. Tijdens het voorzitterschap van Bert v. Woensel boekte het eerste elftal veel goede resultaten en stond DHZ regelmatig in de publieke belangstelling. Bert werd na zijn afscheid benoemd als erelid van DHZ. Zijn opvolger werd Henk de Rooy die het volhield tot 2011, waarna hij werd opgevolgd door Rob de Haan. De tijd van Henk de Rooy en ook die van Rob, was vooral een periode waar vele Feyenoord supporters, voorafgaand aan de thuiswedstrijden van Feyenoord, hun weg naar de DHZ kantine wisten te vinden. Ex-burgemeester Opstelten kwam tijdens zo'n wedstrijd eens poolshoogte nemen. Hij was zeer tevreden over de gang van zaken en na een biertje en een patatje in een volle kantine vertrok hij weer. In het begin van die periode waren er af en toe wel wat problemen, maar langzamerhand kwam er een hechte en prettige band tussen de vele Feyenoord supporters en de kantinemedewerkers, wat resulteerde in een geweldige afscheidsavond die de Feyenoord supporters voor de DHZ kantinemedewerkers in mei 2017 organiseerden. Het hele grote voordeel van dit gehele gebeuren waren natuurlijk de geldelijke inkomsten. Hierdoor kon DHZ alle rekeningen op tijd betalen en kan er nog een aardig bedrag overgemaakt worden naar de fusieclub. Op 14 oktober 2013 werd tijdens een extra ledenvergadering met geen enkele tegenstemmer, het belangrijke besluit genomen om te fuseren met de verenigingen Maasstad Tediro en Lombardijen. Enige tijd later werd besloten de fusieclub de naam te geven van FC IJsselmonde. In 2012 werd Bas van der Jagt nog benoemd als erelid van DHZ en op het grote afscheidsfeest op 6 mei 2017 kon ook Ap van Cutsen de versierselen van het erelidmaatschap in ontvangst nemen. Tenslotte, indien je terugkijkt in de geschiedenis van "97 jaar" DHZ, duidelijk is wat de kracht van DHZ is geweest. DHZ was een echte vereniging, generaties groeiden op in en met de vereniging, de band die daaruit ontstond was tekenend voor de club. Door een grote inzet van vele leden kon de vereniging vele stormen doorstaan, voor hen was het een kwestie van: 'Door Houvast Zegevieren'. Echter aan alles komt een eind en dat einde is er nu, het is niet anders, het kon ook niet anders, maar hopelijk blijven toch voor velen de goede herinneringen aan DHZ in gedachten achter, maar nu is het einde, adieu!!